

virkelig trænger til en Reform, at en Reform maatte endog er paatrængende, kommer det ogsaa an paa, om vi kunne anerkjende, at det Grundlag, som er blevet forelagt os i Lovforslags Form, vil frembringe Noget, der er bedre end det, man vil reformere; thi hvis det efter vor Overbevisning vil frembringe Noget, der er værre, vilde det ogsaa være et for stærkt Forlangende til os, at vi, blot for at vise vor Villighed til Reform, skulde gaa ind paa at reformere ad den Wei. Jeg tror, at det turde være ret rimeligt at fremkomme med disse Bemærkninger ligeoverfor de Udtalelser, der fra anden Side ere fremkomne om supponeret Villighed eller Uvillighed til Reform. Heller ikke vi fra vor Side, naar vi tidligere have opmuntret de ærede Herrer paa den anden Side til at deltage med os i Lovforslags Behandling og søge at bringe det bedst Mulige ud af dem, have nogensinde villet stille et saadant Forlangende som det, at de skulde være med til at gennemføre Lovforslag, som de i og for sig vare imod. Længere er vort Forlangende aldrig gaaet, end at vi fra begge Sider skulde strække os saa vidt som muligt for at fremme Love, om hvis Grundlag vi vare enige, og hvis Nytte vi fra begge Sider maatte anerkjende. Naar jeg nu gaar over til det Forslag, som er forelagt os af det ærede Medlem fra Nøen (Voffen), skal jeg være villig til at indrømme, at den kommunale Bektatning paa flere Punkter kan trænge til Reform; men et andet Spørgsmaal bliver det ganske vist, om det Forslag, der er forelagt os, er et saadant, som jeg ialtsald vil være istand til at give min Stemme, og jeg skal ikke negte, at det er det ikke. Jeg skal tillade mig kortelig at udvikle mine Grunde i saa Henseende for det høie Thing. De nuværende Skatter i Kommunerne ere enten Skatter paa faste Eiendomme eller Skat paa Formue og Leilighed. Jeg tror nu, at Feilen ved det kommunale Skattesystem er den, at Formue- og Leiligheds-skatten absorberer al anden Skat paa Indtægtskilder, undtagen paa faste Eiendomme. Jeg tror ikke, at det vil være muligt at frembringe et fuldstændigt retfærdigt Resultat ved en saadan Deling af Skatten til Kommunen, dels lagt paa en bestemt, ganske vist meget stor Del af Landets Indtægtskilder, men dog kun paa en bestemt Indtægtskilde, og dels ved Siden deraf lagt paa Personer. Deraf fremkommer alle de Uretfærdigheder, man nu klager over, i alt Fald alle de Ubilligheder, som det ærede Medlem for Nøen har gjort opmærksom paa, og som jeg i alt Fald delvis vil indrømme ham ere tilstede. At lægge, saaledes som det synes at fremgaa af hans Tale, at han nærmest ønsker det, al Kommuneskat, i alt Fald væsentlig, over paa Personen, og saavidt muligt fritage fast Eiendom, tror jeg ikke gaar an. Man vil, for ikke at begunstige enkelte Kommuner lige overfor andre, komme til enten at indføre en almindelig Ind-

tægtskat gennem alle Kommuner, og saa partere Personen saaledes, som en tidligere Indenrigsminister har forelagt et Forslag om, et Forslag, om hvilket jeg ganske vist gjerne strax skal udtale, at jeg vilde være ubetinget imod det og ubetinget modsætte mig det, saagodt jeg vilde formaa; thi at partere Personen paa Grundlag af en Formue- og Leiligheds-kat vilde efter min Overbevisning for Skatteyderne give et saa uretfærdigt Resultat, at jeg tror, at Sligt ikke vil kunne gennemføres. Enten maa man, som sagt, gaa denne Wei, eller ogsaa kunde man jo gaa den Wei, som det ærede Medlem er gaaet, nemlig at ansætte den personlige Skat i en bestemt Kommune, i Op- holdskommunen, og naar det er sket, saa at dele efter Indtægtskilder, dele den personlige Skat paa de forskellige Kommuner, hvorfra Indtægtskilderne flyde. Men dette vil i Virkeligheden sige en indirekte Ophævelse af den personlige Skat, ad indirekte Wei at føre den personlige Skat over til at blive en Skat paa Indtægtskilderne, men det paa en Maade, som vil være i allerhøjeste Grad urimelig, idet det, som den høitærede Indenrigsminister har paavist, jo vil være aldeles tilfældigt, hvorvidt i de Kommuner, hvor Personen ikke bor, denne Persons Skat, som i disse Kommuner i Virkeligheden efter Forslaget bliver lagt paa Indtægtskilderne, bliver lagt i et rimeligt Forhold til de Skatter, som ellers i Kommunerne flyde af de Indtægtskilder, der tilhøre andre Personer. Derom veed man Intet. Der er al mulig Sandsynlighed for, at Forslaget vil føre til aldeles urimelige Resultater. Endvidere vil, hvavidt jeg kan se, eller rettere sagt, efter min Opfattelse, denne Deling af den personlige Skat til de Kommuner, hvor Personen ikke bor, kunne siges, forsaavidt Indtægten flyder af fast Eiendom, da i Virkeligheden at ville gaa ud paa en dobbelt Bektatning af Eiendommen. Saalænge Formue- og Leiligheds-skatten kun var et ringe Tillæg til de faste Eiendommens Skatter, saalænge fremkom der naturligvis ingen Klage over den; men efterhaanden som denne Skat i alt Fald vil mange Kommuner er bleven et væsentligere og væsentligere Moment i Kommunens Skatteindtægt, saa fremkom Klagerne, saa fremkom de Ubilligheder, hvorover man i Virkeligheden ogsaa kan klage, men istedetfor efter min Opfattelse ad indirekte Wei at ophæve Formue- og Leiligheds-skatten ved delvis at føre den over til at blive en Skat paa Indtægtskilderne, tror jeg, man gjorde langt bedre i ligesrem at vende tilbage til igjen at lægge Skat paa andre Indtægtskilder til Kommunerne end alene paa de faste Eiendomme. Det er min Tro, at det er ikke det Fornuftigste, man har gjort, tværtimod, at det er noget af det mindre Heldige, man har gjort, at ophæve Næringskatterne i Kjøbstæderne. Jeg er overbevist om, at ved at gjenindføre Næringskatterne i Kjøbstæderne og ligeledes indføre noget Tilsvarende, om